

Llibertat!

Periòdic quinzenal nacionalista

Ja tenim a prop eleccions; quins homes son prou aptes per anar-hi?

Any I

L'Hospitalet del Llobregat, 20 d'Octubre de 1933

Núm. 6

Preu: 15 cèntims

Laureà Miró, 76

Subscripció: 1 pta. trimestre

NACIONALISME

Aquest mot "nacionalisme" segons la nostra concepció, no significa altra cosa que el dret que té una nacionalitat oprimida a constituir-se en estat independent.

Però aquesta concepció, la més primitiva, ha estat adulterada i avui veiem, com s'aixeca una gran polseguera a l'entorn d'aquesta paraula i és per alguns suspecta d'heretgia i se la creu desacreditada del tot.

Naturalment, quan un hom esguarda les aberracions, portades a cap sota aquest nom gloriós, no pot menys de sentir un calfred i com una mena d'indecissió a adoptar aquest mot. Però d'aixó a proscriure'l hi ha un abisme insondable. Si hom ha volgut adoptar aquesta paraula, com a prototipus d'un absolutisme imperiodista, els quins l'adoptaren des de bell principi, com a reivindicadora del nostre sentiment de la llibertat, no hem pas de cercar-ne una altra per a millor expressar el nostre ideal.

Nacionalisme, per nosaltres, vol dir, reivindicació dels drets que tenim per a formar un estat propi no subjecte a cap tutela. I vol dir també, negació a tota mena d'absolutisme dictatorial o militarista. El nostre nacionalisme unifica voluntats i de disgregador sols ho és en la part on la voluntat hi manca, on hi regna l'imperialisme.

No cal dir com som enemics d'aquests pseudo-nacionalismes Itàlia, Alemanya, etc, els quals comencem per negar la llibertat a les nacions que componen l'Estat llur i d'aquest Estat heterogeni, contra raó i contra natura volen formar una única nació que al final serà la pàtria dels que governin i de ningú més.

Aquest fals concepte del nacionalisme, ir portat per les dictadures feixistes, ha fet tèmer a més d'un sector, sobre l'adopció d'aquest mot; i el prèvere Carles Cardó, de la "Veü de Catalunya" deia dies enrera que malgrat els esforços dels joves nostres separatistes, era ja impossible de reivindicar-lo del descrèdit en que ha caigut. Nosaltres el descrèdit, no li sabem veure i la necessitat d'adoptar-ne un altre tampoc. Fins ara entre nosaltres, nacionalista ha volgut dir separatista de l'Estat espanyol; si com sembla alguns polítics espanyols, entenen per nació aquesta heterogeneïtat que forma el susodit estat, nosaltres n'hem de prescindir i si algú d'ells vol elevar a culte idolàtric el sentiment imbècil de nació espanyola li podem ben bé perdonar la facècia. Podria ésser un de tants dictadors que avui infesten l'atmosfera europea, però res més. El nacionalisme tergiversat, ensenyarà sempre la cua, voldrà unir per la força sota el mandat d'una nació, a altres nacions tan definides com la seva.

Catalunya que ha tingut sempre, un ample criteri de la llibertat individual i col·lectiva, no pot permetre, estar subjecte a ningú, ni en l'aspecte cultural, ni econòmic, els seus destins se'ls vol regir ella mateixa, perquè vol i perquè pot, perquè és una nació ben definida que pot formar un Estat, ben lliure. I no preten subjectar a ningú; inclús deixa lliure, per a forma l'Estat Català, troços tan vius i tan catalans, com Mallorca i València i la Catalunya francesa.

I d'aquest sentiment de llibertat n'hem dit i en direm nacionalisme i seran nacionalistes catalans, tots aquells que vulguin la llibertat de Catalunya i la de tots els pobles oprimits.

LA REDACCIO